

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

پیکار پامیر

۱۴۰۲۰۹

نقش پاکستان در تراژیدی خونین افغانستان

جلد دوم

به ادامه گذشته:

پس این سند و این اجراءات ، واقعیت های تلخی را بیان میکند : اولاً ، پول گزافی را که حکومت سعودی در اختیار طالبان می گذاشت تا در اشغال افغانستان و کشتار مردم آن به پیروزی برسند . دوم ، سخاوت ملا عمر برای بیگانگان و آدم کشان منطقه ، در حالیکه ملیونها انسان مستمند و درمانده در داخل افغانستان با گرسنگی و فقر کشنده دست و گریبان بوده اند و سوم ، پیشبرد برنامه های تخریبی و دامن زدن به رجعت گرایی از داخل پاکستان و افغانستان در سایر کشور های منطقه و جهان . بنابراین ، کشور های شمال افغانستان حق داشتند از تقرب طالبان در جوار خاک های شان نگران باشند .

همچنان ، اینک سند دیگری را در اینجا درج میکنیم که باز هم بخشی از حقایق پیرامون وابستگی عمیق طالبان به مقامات پاکستانی را بر ملا میسازد . این سند به زبان اردو و در شماره مورخ ۱۷ ماه جون ۱۹۹۸ م هفته نامه "عوام" چاپ نیویارک به نشر رسیده است که ترجمه ی آن چنین است : "پاکستان و افغانستان یکی هستند . اگر ایجاب نماید ، پاکستان میتواند از سرزمین افغانستان استفاده نماید . باید همه کشور های اسلامی به خاطر رفع محدودیت های اقتصادی علیه پاکستان یکی شده و ثابت نمایند که الله حاکم ما میباشد "

(درج اصل سند)

اشغال تالقان :

اشغال سمنگان ، پلخمري و بغلان و باميان ، موجب آن گرديد که ولايات مذکور به آسانی با ولايت قندوز متصل شده راه برای اشغال ولايت تخار نیز هموار گردد. حملات طالبان البته پس از برو برگشت های خونين در تقابل با نیرو های شورای نظار به رهبری احمد شاه مسعود، بالاخره از سه استقامت (سرک عمومی ، بهارک ، همبرکوه و آق مسجد) به سوی شهر تالقان صورت گرفت و بالاخره در ماه اسد سال ۱۳۷۷ خورشیدی همین که مسعود نیرو هایش را از شهر بیرون کشید ، تالقان از طرف طالبان اشغال گردیده ربانی با گلبدین از آنجا نیز توسط هلیکوپتر به طرف بدخشان فرار مینمایند. مسعود در دره پنجشیر و دوستم و محقق در ایران می مانند. در ایران ، جلساتی میان دوستم ، جاوید ، محقق ، مسعود و خلیلی صورت می گیرد، ولی چون ایرانی ها حاضر به کمکهای مؤثر تر نه میشوند ، بنابراین ، دوستم به ترکیه و دیگران به افغانستان بر میگردند.

فرمانده طالبان در این جنگها ، ملا فضل احمد مظلوم بود . ملا عبدالرزاق در استقامت بهارک ، ملا عبدالقیوم از سمت سرک عمومی و ملا برادر از جانب آق مسجد در حمله به سوی تالقان نقش داشتند. در آن زمان گفته شد که حدود ده هزار نفر از نیرو های طالبان به شمول یک هزار نفر از سربازان پاکستانی در این جنگ سهم گرفته بودند . قبل از آنکه تالقان توسط طالبان تسخیر گردد، به مراتب توسط طیارات آنها بمباران شد . چنانکه تنها در یکی از این بمباران ها، به تعداد چهل و پنج تن کشته شده و بیشتر از یکصد نفر زخمی گردیدند. طالبان علاوه از تلفات جانی سر بازان شان ، عده ای از قوماندان های خویش مانند ملا عبدالخالق ، ملا حلیم ، ملا قاسم ، ملا امین ، ملا اختر ، ملا عبدالباری و ملا ولی را از دست دادند.

قیمت مواد ارتزاقی در چنین اوضاعی در تخار ازینقرار بود :

آرد گند م	یک سیر (هفت کیلو گرام)	۱۴۰۰۰	افغانی
برنج متوسط یکسیر	رر	۲۸۰۰۰	افغانی
روغن زغر	رر	۱۰۴۰۰۰	افغانی
کچالو	رر	۱۴۰۰۰	افغانی
نخود	رر	۳۵۰۰۰	افغانی
زغر	رر	۳۰۰۰۰	افغانی
کنجد	رر	۴۰۰۰۰	افغانی
گوشت گاو یک چارک دوکیلو گرام		۱۶۰۰۰	افغانی
گوشت گوسفند	رر	۳۰۰۰۰	افغانی
بوره یک پاو نیم کلو گرام		۵۰۰۰	افغانی

باید به خاطر داشت که تالقان از جمله شهر هایی بود که در اوایل سال نود به تصرف شورای نظار در آمد و به عنوان شهر " نمونه اسلامی " اعلام گردید و نخستین جزای سنگسار نیز در همان شهر از طرف محکمه اسلامی شورای نظار صورت گرفت .

اسمای فرماندهانی که در زد و خورد های تخراب به ضد طالبان نقش داشتند ، ازینقرار بود:

انجنیر محمد عمر

ارباب ولی

ضابط محمد نبی

علم خان آزادی

حاجی آغا گل

سمیع الله قطره

داکتر قدم شاه

ملا نور محمد

محمد داوود

عبدالله

مولانا شهباز

حضرت

ملا شاه جهان

استاد عبدالمنان

حاجی جان محمد

مولوی مطلوب

در همین شب و روز ، نیرو های مختلط طالبان " اعم از عربی و پاکستانی و . . . " ، یک حمله منظم تقریباً یکهزار نفری را از طریق چترال و از معبر (شاه سلیم) نیز به راه انداخته و بالای محلی به نام " توپخانه " که در سالهای اشغال افغانستان توسط قشون روسی ، یکی از قرارگاه های مهم روسها بود ، ریختند . اما ، نیرو های ربانی به فرماندهی "سید سردار خان" به مقابله برخاسته آنها را مجبور به عقب نشینی نمود . به اساس گزارشات ، در ماه مارچ ۱۹۹۸ م نیز چنین حمله ای از سوی طالبان صورت گرفته و در همان زمان از طرف مدافعین به شکست مواجه شده بودند .